

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző	Hely	
	Cím <i>Pékek riadalma.</i>	Idő <i>1913</i>	
	Forrás: <i>A Nap.</i>	Személy	
(Hely) <i>Bp.</i>	(Idő) <i>1913 VI/25.</i>	(Köt. v. fü.)	

PÉKEK RIADALMA

KÖZSÉGI KENYÉR KÖZSÉGI LISZTBŐL

Riadalom van a budapesti pékek között, s a borzalmas zsömlyék és szomoru kiflik nem rontották meg annyira a judiciumunkat, hogy ezt a riadalmat meg ne értenők. A fővárosi kenyérgyárról van szó, — és azt igazán meg lehet érteni, hogy a kenyérgyárat soha nem szerették és soha nem fogják megszeretni pékjeink. Nem ölelték a szívükre, mikor még csak terv volt és kívánságaikban a poklokkal hozták kapcsolatba, mikor naponta kétszázötven mársa kenyeret vittek szét városi címerrel ékes kocsijai. Hát hogyan szerették éppen most, amikor egyenesen az a szándéka a kenyérgyárnak, hogy naponta hétszázötven mászat fog produkálni?

Ez nem valami kellemes meglepetés a pékiparnak. De tisztázzuk csak a dolgot. A pékipar, mint kereső foglalkozás, mint dolgozó embereknek ekszisztenciát adó ipar, minden támogatást megérdemel. És a fővárosnak nem is lehet célja,

hogy amikor a maga üdvös kommunális gazdálkodásával régi bajokat orvosol, ugyanakkor ekszisztenciákat üssön agyon. Nem is teszi. Marad még a pékeknek nagy, elég nagy területük s a riadalom inkább csak a minden konkurrenciát agyonütni akarásból támadt. A főváros nagyon okosan teszi, hogy a produkcióját növeli, mikor annak szükségét és hasznát látja — a mi érdekünkben.

De van ennek a produkcióbővítésnek egy másik, érdekes és fontos következménye: a fővárosi malom megépítése. A kenyérgyár mai rendjében tudniillik baj van. Nem meglepetés, nem hiba, hanem a gyár üzleti nexusaival járó, kénytelen-kelletlen viselt mizéria. Az, hogy a kenyérgyár függ a malmoktól, kezükben van a liszt árára és minőségére vonatkozólag. A konjunkturák változásait, ingadozásait természetesen meg kell éreznie. S ez a baj most, a kenyértermelés bővülésével még jobban érezteti maga kényelmellenségét. Pedig a gyógyítása nagyon egyszerű, a külföld kenyérgyárai megadták rá a jó példát. Legutóbb a bécsi kenyérgyár építettett községi malmot a maga lisztszükségleteinek fedezésére. Most Budapest vezető körei is foglalkoznak ezzel az ideával, amely, ha megvalósul, a fővárosi kenyérgyár olcsóbbért kapná a lisztet és ami szintén fontos: állandó minőségűt. Ez a reform tehát szükséges, elkerülhetet-

len s egészen okos dolog, hogy amikor a kenyérgyár megháromszorozza a termelést, ugyanakkor a gyár mellé malmot is épít magának a főváros.

Ez a mellé természetesen nem éppen geográfiai értelemben veendő, mert nem a hely a fontos, hanem a malom és a vele járó előnyök. A pékek riadalma majd elcsöndesedik, a fővárosnak pedig tovább kell csinálni azt, amit hosszú várakozás után végre bölcsen megkezdett: az okos városi gazdálkodást.